

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2021 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR Maja Snopczyńska

Protokolant Dawid Tomczyk

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2021 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa R. G.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o wynagrodzenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz powoda R. G. kwotę 1.454,41 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt cztery złote czterdzieści jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 8 stycznia 2020r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddała;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. nie obciąża powoda kosztami procesu;

V. zasądza od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w (...) na rzecz radcy prawnego K. N. (1) kwotę 1.107,00 zł (900,00 zł + VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu;

VI. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w (...) kwotę 100,00 zł tytułem opłaty od pozwu od której powód był ustawowo zwolniony.

UZASADNIENIE

Powód R. G. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 5.454,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty tytułem dodatku za pracę w niedzielę i skapitalizowanych odsetek. W uzasadnieniu powód wskazał, iż pracował w systemie 3 zmianowym. W regulaminie pozwanej widniał zapis, iż za pracę w niedzielę i święto uważa się pracę wykonaną między godziną 22:00 w dniu poprzednim a godziną 22:00 w tym dniu. Natomiast III zmianą niedzielną jest okres pracy od 22:00 w niedzielę do godz. 6:00 w poniedziałek i wobec tego zapisu osoba pracująca w porze nocnej w niedzielę na III zmianie nie będzie traktowana jako świadcząca pracę w niedzielę, co skutkowało nieprzyznaniem dodatku za pracę w niedzielę. Pracownicy pozwanej spółki, którzy świadczyli pracę w niedzielę na III zmianie, byli zobowiązani w ocenie powoda by potwierdzać własnoręcznym podpisem przybycie do pracy oraz świadczenie pracy w ramach zmiany poniedziałkowej. Powód podkreślił, iż w podobnej sprawie przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu toczyło się postępowanie, w którym ustalono, na podstawie ewidencji czasu pracy, częstotliwości świadczenia pracy podczas kalendarzowej niedzieli, za co pozwana nie wypłacała dodatku za pracę ani nie udzielała dnia wolnego.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc, że powód nie udowodnił w żaden sposób swojego stanowiska, ponadto zaprzeczyła jakoby nakazywała pracownikom i stosowała wobec nich reprimendy w przypadku podpisywania list obecności za niedzielę.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony w pozwanej spółce na stanowisku operatora wózka widłowego, początkowo na podstawie umowy na okres próbny od 18.02.2013 roku, później na czas określony od 18.03.2013 roku, następnie od dnia 10.03.2015 roku na czas nieokreślony. Powód jako operator wózka widłowego świadczył pracę w systemie 3 zmianowym, na wszystkich zmianach w godzinach: zmiana 1 od godz. 6:00 do 14:00, zmiana 2 od godz. 14:00 do 22:00, zmiana 3 od godz. 22:00 do 6:00.

Bezsporne

W Spółce obowiązywał Regulamin Pracy z którego wynikało, iż za pracę w niedzielę i święto uważa się pracę wykonaną między godziną 22:00 w dniu poprzednim a godziną 22:00 w tym dniu oraz że doba pracownicza rozpoczyna się w niedzielę od godziny 22:00.

Dowód:

-regulamin pracy spółki (...) Sp. z o.o. k.43-48

Pozwana prowadziła ewidencję czasu pracy pracowników w formie papierowej, pomocniczo stosowany był również (...), który polegał na odbiciu karty na czytniku umiejscowionym przy wejściu do zakładu; pracownicy wychodząc odbijają tę samą kartę na czytniku umiejscowionym przy wyjściu.

Dowód:

-zeznania świadka A. B. k. 110-111

-zeznania świadka M. M. k. 115-117

- zeznania powoda k. 151-152, płyta CD k. 153

Pracownicy, wykonujący pracę o godzinie 22.00 na trzeciej zmianie przypadającej w kalendarzową niedzielę byli zobowiązani podpisywać listę obecności w rubryce poniedziałkowej. Jeżeli podpis został umieszczony w rubryce niedzielnej, pracownicy pozwanej otrzymywali słowne reprimendy oraz nakaz podpisu we właściwej rubryce.

Dowód:

-zeznania świadka A. B. k. 110-111

-zeznania świadka T. K. k. 112-113

- zeznania powoda k. 151-152, płyta CD k. 153

- zeznania M. Popędy (za stronę pozwaną) k. 168 płyta Cd k. 170

Za przepracowaną niedzielę pracownicy zmiany I i II otrzymywali dodatek, którego nie otrzymywali pracownicy III zmiany niedzielnej.

Dowód:

-zeznania świadka A. B. k. 110-111

-zeznania świadka T. K.. 112-113

-zeznania świadka M. M. k. 115-117

- zeznania powoda k. 151-152, płyta CD k. 153

W dniu 18 lutego 2019 roku, powód wypowiedział umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia.

Dowód:

-wypowiedzenie umowy o pracę z dnia 18.02.2019r. (akta osobowe w załączeniu)

Powód wykonywał pracę w niedzielę (lub święto) w terminach : 05.05.2016r., 12.06.2016r., 19.06.2016r., 26.06.2016r., 24.07.2016r., 15.08.2016r., 04.09.2016r., 25.09.2016r., 16.10.2016r., 6.11.2016r., 11.11.2016r., 27.11.2016r., 18.12.2016r., 29.01.2017r., 19.02.2017r., 12.03.2017r., w tych też okresach stawką godzinową była kwota 18,80 zł. Powód w tym okresie nie otrzymał dodatku za pracę w niedzielę.

Od 1 kwietnia 2017 roku stawka godzinowa uległa zmianie i wynosiła 20,95 zł za każdą przepracowaną godzinę, powód przepracował niedziele (lub święta) w terminach: 2.04.2017r., 23.04.2017r., 14.05.2017r., 4.06.2017r., 25.06.2017r., 16.07.2017r., 6.08.2017r., 27.08.2017r., 8.10.2017r., 29.10.2017r., 19.11.2017r., 10.12.2017r., 21.01.2018r., 11.02.2018r., 25.03.2018r. Powód w tym okresie nie otrzymał dodatku za pracę w niedzielę.

Bezsporne, ponadto wynikające z ewidencji czasu pracy k. 49-77

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Ustalając stan faktyczny Sąd opierał się na dokumentach przedłożonych do akt sprawy w tym ewidencji czasu pracy, aktach osobowych powoda, oraz zeznaniach świadków: T. K. (2), A. B. (2), M. M. (2) oraz stron.

Co do zeznań świadków T. K. (2) i A. B. (2), Sąd dał im wiarę w całości, bowiem były one spójne, logiczne, wyprowadzały te same wnioski. Obaj świadkowie zgodnie zeznali, iż w pozwanej spółce pracując na III zmianę niedzielną nie dostawali dodatku za pracę w niedzielę, ponadto nakazem ze strony pozwanej było podpisywanie się w rubryce poniedziałkowej za przepracowany czas pracy. Zeznania M. M. (3) również potwierdzały fakt, że pracownicy rozpoczynający pracę na zmianie nocnej w niedzielę o godz. 22:00 podpisują listę obecności w ramach zmiany poniedziałkowej i że nie był przyznawany dodatek za pracę w niedzielę.

Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz dodatku za pracę w niedzielę. Pozwana nie kwestionowała zatrudnienia powoda, nie kwestionowała także tego, że powód nie otrzymywał dodatku za pracę w niedzielę, ani tego, że pracownicy pracujący w niedzielę na III zmianie wpisywali się na listę obecności w rubryce poniedziałkowej, jednak podniosła, że wynagrodzenie należne powodowi zostało wypłacone zgodnie z zakładowym regulaminem pracy, zaś powód bezzasadnie wywodzi swoje żądanie.

Zgodnie z art. 22 i 94 pkt. 5 oraz 78 kp za wykonaną pracę pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, które powinno być wypłacane terminowo, zaś za pracę w niedziele i święta przysługuje dzień wolny lub dodatek ustalony w art. 151

¹¹ kp. Zgodnie z art. 151⁹ §2 kp za pracę w niedzielę lub święto uważa się pracę wykonywaną między godziną 6:00 w tym dniu a godziną 6:00 w następnym dniu, chyba że u danego pracodawcy została ustalona inna godzina. Wysokość dodatku za pracę w niedzielę i święto określają przepisy art. 151¹¹ § 2 i 3 kp wskazując, że za każdą godzinę pracy w niedzielę i święto przysługuje dodatek do wynagrodzenia w wysokości określonej w art. 151¹ §1 pkt 1 kp za każdą godzinę pracy w niedzielę (święto), czyli dodatek w wysokości 100% wynagrodzenia.

W niniejszej sprawie w zasadzie bezspornym był fakt, że kiedy powód pracował na trzecią zmianę zaczynał prace w niedzielę o godzinie 22, a kończył w poniedziałek o 6 rano. Okoliczność ta wynika zarówno z zeznań świadków jak i stron, potwierdzają to także zapisy ewidencji czasu pracy. Sporną była natomiast interpretacja zapisów art. 151⁹ §2 kp w szczególności czy w regulaminie można było określić, że za pracę w niedzielę i święto uważa się pracę wykonaną między godziną 22:00 w dniu poprzednim, a godziną 22:00 w tym dniu. Zdaniem Sądu praca wykonywana w niedzielę od godziny 22:00 do godziny 0:00 powinna zostać zaliczona jako zmiana niedzielna, bowiem nie można przyjąć stwierdzenia, że jest to zmiana poniedziałkowa poranna. Zauważyć należy, że art. 151⁹ §2 kp wskazuje, że za pracę w niedzielę lub święto uważa się pracę wykonywaną między godziną 6:00 w tym dniu (czyli w niedzielę lub święto) a godziną 6:00 w następnym dniu, chyba że u danego pracodawcy została ustalona inna godzina. Tym samym ustawodawca wskazał, że pracodawca może ustalić inną godzinę rozpoczęcia pracy w niedzielę, nie zaś inny dzień.

Wskazać należy, iż w analogicznym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w (...) w sprawie sygn. akt VII Pa 17/21 zajął stanowisko, iż praca od godz. 22:00 do godz. 0:00 w niedzielę zostać winna zakwalifikowana do niedzielnej doby czasu pracy, w związku z czym za dwie godziny pracy w niedzielę przysługiwać powinno wynagrodzenie powiększone o 100% dodatku w związku z art. 151¹¹kp lub dzień wolny od pracy.

Tym samym mając na uwadze niekwestionowaną przez stronę pozwaną ilość godzin i stawkę wynagrodzenia z 1 godzinę wskazanych w piśmie powoda z dnia 3 czerwca 2021 roku należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 1230,10 zł do której doliczono kwotę 224,31 zł skapitalizowanych odsetek. Należną powodowi kwotę dodatku wyliczono mnożąc ilość dni razy stawkę zasadniczą za 1 godzinę i razy 2 godziny - czas pracy wg kalendarzowej niedzieli w godzinach 22:00 do 0:00 (18,80zł x 2 godz. x 16 dni i 20,95zł x 2 godz. x 15 dni).

Za zwłokę w zapłacie należności zgodnie z treścią art. 481 kc wierzycielowi przysługują odsetki za opóźnienie w wysokości ustawowej (przy braku - jak w niniejszej sprawie – innej umowy stron). Odsetki za opóźnienie zasądzono zgodnie z żądaniem powoda od dnia wniesienia pozwu.

Mając powyższe na uwadze zasądzono od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.454,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za opóźnienie od dnia 8 stycznia 2020 roku do dnia zapłaty, zaś dalej idące powództwo oddalono (pkt I i II wyroku).

Sąd z urzędu, na podstawie art. 477² kpc nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności (pkt III wyroku).

Na podstawie art. 102 kpc nie obciążono powoda kosztami postępowania, mając na uwadze sytuację materialną powoda, która stanowiła podstawę ustanowienia dla powoda pełnomocnika urzędu.

W punkcie V na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. § 8 pkt 3 w zw. z § 15 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, przyznał na rzecz radcy prawnego K. N.. kwotę 1.107,00 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu wraz z podatkiem od towarów i usług, którą polecił wypłacić ze Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w (...)

Na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...) kwotę 100,00 zł tytułem

zwrotu kosztów sądowych - opłaty od pozwu, od której uiszczenia której powód był ustawowo zwolniony (punkt VI wyroku)